

Z toho, čo bolo hore uvedené, tiež plynie, že neprávom bol ďalej uplatňovaný dôvod zmätočnosti podľa § 385, čís. 1 a) tr. p. námietkou, že berný exekútor prekročil svoju úradnú moc.

To, že berný exekútor bol povinný uviesť v zápisnici námietku obžalovaného proti prevedeniu zabavenia, nemôže tu mať významu, lebo zmařením zabavenia stalo sa bezpredmetným spísanie takýchto námietok.

Neobstojí ani ďalšia námietka, že berný vykonávateľ nemohol nútiť obžalovaného, aby dopravil zabavený tovar na iné miesto. Podľa skutkových zistení odvolacieho súdu nešlo tu o takéto nútenie obžalovaného, ktorý mohol slobodne ponechať zabavený tovar na voze k dispozícii berného vykonávateľa. To však, že kočiš O., ktorého povoz bol obžalovaným najatý, bol ochotný dopraviť tovar na príkaz berného vykonávateľa na obecný úrad, nebolo nútením obžalovaného. Že obžalovaný násilím prekazil bernému vykonávateľovi vykonanie jeho služebného úkonu a že to urobil zúmyselne, nemôže byť pochybné, hľadiac na skutkové zistenia odvolacieho súdu.

Neprávom bol ďalej uplatňovaný dôvod zmätočnosti podľa § 385, čís. 1 b) tr. por. námietkou, že nešlo tu o upotrebenie zbrane, lebo berný vykonávateľ mohol stáť stranou a nemusel držať kone za opraty. Keď berný vykonávateľ, chcúc zaistiť zabavenie veci a zabrániť úteku obžalovaného so zabaveným tovarom, zadržal kone a keď obžalovaný vtedy šľahal do koní bičom, takže tieto sa dali do cvalu a berný exekútor bol týmto násilím ohrozený na svojom zdraví, išlo tu bezpochybne o upotrebenie zbrane cieľom zmařenia úradného úkonu.

Čís. 5527.

Pokiaľ bola pri povolení podmieneného odkladu výkonu trestu skúšobná doba stanovená v medziach určených ustanovením § 3 zákona čís. 562/1919 Sb. z. a n., je zmätočná sťažnosť, domáhajúca sa skrátenia skúšobnej doby, zákonom vylúčená.

Súd sa nedopustil zmätku podľa § 385, čís. 2 tr. p., uložil-li podľa § 4 zákona o podmienenom odsúdení vinníkovi, aby podľa svojich síl nahradil škodu, ktorú trestným činom spôsobil, hoci poškodenému bola škoda už treťou osobou nahradená, vinník sám je nemajetný a musí sa starať o svoju nezaopatrenú rodinu.

(Rozh. zo dňa 21. februára 1936, Zm IV 540/35.)

N a j v y š š í s ú d v trestnej veci proti M. Š., obžalovanému z prečinu podľa § 290 tr. z., zmätočnú sťažnosť obžalovaného čiastočne odmietol a čiastočne zamietol.

D ô v o d y :

Proti usneseniu vrchného súdu podal obžalovaný zmätočnú sťažnosť, v ktorej žiada za sníženie skúšobnej doby na jeden rok a za pominutie podmienky náhrady škody podľa svojich síl, tedy zrejme zmätočnú sťažnosť podľa č. 2 § 385 tr. p.

Zmätočná sťažnosť je zákonom vylúčená v tej časti, v ktorej sa obžalovaný domáha sníženia skúšobnej doby na jeden rok. Obžalovaný bol odsúdený pre prečin podľa §§ 290 a 291 tr. z. k trestu väzenia na jeden mesiac ako k trestu hlavnému a k peňažitej pokute jedentisíc Kč ako k trestu vedľajšiemu, ktorá sa na prípad nevymožiteľnosti premeňuje na 10 dní väzenia. Napadnutým usnesením bolo obžalovanému povolené podmienené odsúdenie so skúšobnou dobou 3 rokov. Podľa § 3 zák. č. 562/1919 Sb. z. a n. činí doba skúšobná rok až tri roky, ide-li o trest peňažitý, alebo o trest na slobode do 6 mesiacov, a dva až päť rokov, ide-li o trest vyšší. Bol-li vedľa trestu na slobode uložený tiež peňažitý trest, rozhoduje o dĺžke doby skúšobnej úhrn hlavného trestu a trestu náhradného, stanoveného pre prípad nevymožiteľnosti trestu na peniazoch. Z tohoto ustanovenia zákona plynie, že skúšobnú dobu neľze síce stanoviť dlhšiu než je vrchná hranica, ani kratšiu, než je dolná hranica, stanovená v § 3 cit. zákona, a že prekročenie týchto zákonom stanovených hraníc zakladá zmätok podľa čísla 2 § 385 tr. p. Pokiaľ však skúšobná doba bola určená v medziach týchto zákonom stanovených hraníc, neni tu zmätku, pre ktorý ľze podľa odst. 1. § 428 tr. p. zmätočnú sťažnosť uplatniť. Ponevác podľa odst. 2 § 33 por. nov. strany nemôžu navrhovať sníženie trestu v medziach trestnej sadzby vymeraného, sťažovateľ sa v tomto prípade domáha sníženia skúšobnej doby, vymeranej v hore zmienených hraniciach, je zmätočná sťažnosť v tejto časti vylúčená a bola podľa odst. 3 § 434 tr. p. odmietnutá.

Inak je zmätočná sťažnosť bezzákladná. Podľa § 4 zák. č. 562/1919 Sb. z. a n. má súd podmienene odsúdenému zpravidla uložiť, aby vo skúšobnej dobe podľa svojich síl nahradil škodu, ktorú trestným činom spôsobil. Ponevác sťažovateľ ani nebere v pochybnosť, že z jeho trestného činu vznikla škoda, neni žiadnej zákonitej prekážky, aby obžalovanému bola uložená povinnosť podľa § 4 cit. zák. Okolnosti sťažovateľom namietané, že rodičom nebohého bola hneď nahradená škoda, vzniklá z titulu pohravného a iných trov, mestom K., že rodičia podali na mesto K. žalobu o náhradu škody v premrštenej výške 180.000 Kč, že obžalovaný je nemajetný a musí sa starať o manželku a 4 nezaopatrené deti, neodnímajú napadenému výroku zákonný podklad, lebo námietky obžalovaného nie sú rozhodné čo do otázky, či napadnutým výrokom bol porušený zákon pri uložení podmienok v smysle § 4 cit. zákona, ale môžu byť závažné pri uvažovaní o tom, či sa obžalovaný vo skúšobnej dobe podľa podmienok mu uložených osvedčil. Zmätočná sťažnosť bola v tejto časti ako bezzákladná podľa odst. 1 § 36 por. nov. zamietnutá.

Čís. 5528.

Právo pôvodské (zákon čis. 218/1926 Sb. z. a n.).

Za veřejné provozování hudebního díla jest považovati jeho reprodukci prostředky, které odpovídají jeho hudební formě, t. j. hudebními nástroji neb zpěvem, nestala-li se před individuálně pozvanými hosty aneb před uzavřeným kruhem osob na venek určitě ohraničeným, nýbrž byla provedena před individuálně neurčitým množstvím lidí.